

چکیده

اعتیاد یک مسئله مهم اجتماعی در ایران است و همگی، معتقدند که می‌بایست برای آن راه‌حلی اندیشید. خود این مسئله نیز می‌تواند علتی برای مسائل دیگر، نظیر طرد اجتماعی باشد. در شهر تهران محل‌هایی مشاهده می‌شوند که معتادان طردشده از جامعه در آن‌ها زندگی می‌کنند. آیا طرد اجتماعی مشترک است که این معتادان را کنار هم جمع کرده و به نوعی زندگی جمعی واداشته است. با استناد به نظریات مربوط به طرد اجتماعی و همچنین مطالعه موردی صورت گرفته در دو منطقه تجمع معتادین در شهر تهران، دره فرحزاد و دروازه غار، به‌وسیله روش‌های مشاهده و مصاحبه بدون ساختار به این نتیجه رسیده‌ایم که طرد اجتماعی عامل این نوع زندگی مشترک نیست و این تجمع‌ها در محل‌هایی خاصی که خارج از نظارت و کنترل اجتماعی است به وجود می‌آیند و معمولاً هیچ‌گونه پیوند اخلاقی بین آن‌ها شکل نمی‌گیرد.

واژه‌های کلیدی: اعتیاد، کارتن‌خوابی، طرد اجتماعی، انگ زنی.

A study of collective life of homeless addicts in Tehran from the perspective of labeling theory

Peyman, Hekmatpour¹

¹ Department of social sciences, University of Tehran, Tehran, Iran,

Abstract

Addiction is a major social problem in Iran which everyone are looking for it's solution. This problem is of course resulted from different causes; but it himself can contribute to other social problems, such as social exclusion. In Tehran it is easy to observe places in which homeless addicts live together. The main problem of this essay is that if the common experience of social exclusion is the factor which brings them together to live with each other or not. In this study from the perspective of labeling theory and by means of observation and unstructured interview, it came into conclusion that the hypothesis above is not true. The homeless addicts have gathered in such places where the supervision of social control is weak..

Keywords: Addiction, Homelessness, labeling, social exclusion.